

е подобенъ на слънцето. Човѣкътъ на истината е лжчъ на Божията Любовь, носителъ на знание и свѣтлина, на свобода и просторъ за човѣшката душа.

„Тази сирота вдовица вложи отъ всички най-много“. Сега желая и на васъ да бждете като тази вдовица, да вложите въ Божествената каса всичко, каквото имате. Вложете всичкото си имане въ тази каса, но при условие, Христосъ да е тамъ. Ако Христосъ е тамъ, Той ще запише името ви въ великата книга на живота. Не е ли тамъ, не влагайте имането си. Чакайте, докато дойде Той. Така постъпватъ всички съвременни хора съ паритѣ си. Като отидатъ въ нѣкоя банка да внасятъ пари, тѣ чакатъ предъ касиера, да получатъ разписка. Не получатъ ли разписка за паритѣ си, всичко е изгубено. Всичко, което човѣкъ влага, трѣбва да бжде записано. За всѣка мисль, за всѣко чувство и за всѣка постъпка на човѣка непременно трѣбва да има единъ свидетелъ отъ ония, които носятъ истината въ себе си. И тогава, каквото човѣкъ прави въ тайно, ще му се въздаде на яве.

„Тази сирота вдовица вложи отъ всички най-много“. Ако и вие, като сиротата вдовица, вложите всичкото си имане, името ви ще бжде записано и ще се споменава най-малко за още две хиляди години. Това е една дълбока мисль, която ще внесе истината въ свѣта.

-
8. Беседа отъ Учителя, държана на 20 октомврий, 1929 г.
София. — Изгрѣвъ.